

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku: ak zariadenie, ktoré patrí do systému povinného obchodovania s emisiami spĺňa jednak požiadavky pre pridelenie podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla a jednak požiadavky pre pridelenie podzariadeniu spojenému s emisiami z procesov, ktorý z týchto štandardov sa má uplatniť pri pridelovaní bezplatných emisných kvót? Má nárok na pridelenie podľa referenčného štandardu tepla prednosť pred nárokom na pridelenie podľa emisií z procesov alebo má nárok na pridelenie podľa emisií z procesov z dôvodu špeciality prednosť pred referenčným štandardom tepla a referenčným štandardom spaľovania?

(¹) Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mím. vyd. 15/007, s. 631).

(²) 2011/278/EÚ: Rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko)
8. decembra 2017 – Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.**

(Vec C-688/17)

(2018/C 112/16)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bayer Pharma AG

Žalovaní: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa výraz „poskytnúť [...] primeranú náhradu“ nachádzajúci sa v článku 9 ods. 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (¹), vykladať v tom zmysle, že členské štáty by mali stanoviť normy hmotného práva týkajúce sa zodpovednosti strán, ako aj výšky a spôsobu náhrady škody, podľa ktorých súdy členských štátov môžu žalobcovi nariadiť, aby poskytol žalovanému náhradu škody spôsobenú predbežným opatrením, ktoré neskôr súd zrušil alebo ktoré neskôr stratilo účinky v dôsledku skutku alebo opomenutia konania zo strany žalobcu, alebo v prípadoch, kedy súd neskôr zistil, že vôbec nedošlo k porušeniu alebo ohrozeniu práva duševného vlastníctva?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, bráni článok 9 ods. 7 uvedenej smernice právnej úprave členského štátu, podľa ktorej by sa na náhradu škody uvedenú v tomto ustanovení smernice mali vzťahovať všeobecné pravidlá členského štátu týkajúce sa občianskoprávnej zodpovednosti a náhrady škody, podľa ktorých súd nemôže nariadiť žalobcovi nahradiť škodu spôsobenú predbežným opatrením, ktoré sa neskôr ukázalo ako nedôvodné v dôsledku neplatnosti patentu, pokiaľ táto škoda bola spôsobená tým, že žalovaný nekonal tak, ako by sa od neho vo všeobecnosti očakávalo v danej situácii, alebo pokiaľ bol žalovaný zodpovedný za škodu z uvedeného dôvodu, za predpokladu, že žalobca pri podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia konal tak, ako to možno všeobecne očakávať v danej situácii?

(¹) Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mím. vyd. 17/002, s. 32.